

Rödningenytt

Henry Ekelund har slutat

Sluta var det ord som Henry använde då han berättade att någon hade gått bort, och 22 mars 2016 slutade Henry. Han skulle fyllt 94 år i juli.

Henry fick besked om sin obotliga sjukdom sent i höstas. Några dagar senare träffades vi hemma hos oss, och jag frågade hur han mådde. Han log – *Jo tack, jag mår bra, men jag har fått ett tråkigt besked. Jag har cancer och har inte så lång tid kvar. - Men jag har ju haft ett långt och bra liv, så jag skall inte klaga.* Så släppte vi detta ämne, och vi fortsatta att prata om andra saker, och Henry skämtade och skrattade precis som alltid.

Under många år har Henry och jag hämtat julgranar hos en bekant till Henry som är lantbrukare. Så även i julas. Som vanligt hade Henry tagit med sin motorsåg, och han var snart på väg att krypa in under en tremeters gran. Jag försökte hindra honom och säga att det där kan jag göra. – *Jag är väl inte invalid,* kom det från Henry.

Vid Röddinge Röda Kors krets senaste julauktion var som alltid Henry auktionsförrättaren. Antalet ting som ropades ut slog rekord, och auktionen varade i tre timmar, men med ett antal sedvanliga avbrott – *Jag kommer att tänka på en historia ...* Henry var en fantastisk historieberättare, och hans repertoar var stor. Under hela auktionen vägrade Henry sitta utan stod upp på podiet, och det hela var inte över förrän kl 11 på kvällen. – *Jag måste ju synas och själv se ordentligt,* fick vi höra. Kvällens intäkter slog alla rekord, 23 000 kr till välgörenhet. När jag nästa förmiddag frågade honom om han var trött, svarade han – *Nej, inte nu. Jag har ju sovit, men i går kväll var jag trött.*

Under februari – mars blev Henry allt mattare, men sitt vänliga och glada humör tappade han inte. Då Röda Korset

hade årsmöte 26 februari annonserade Henry att han inte orkade komma, men då mötet började, dök han likväl upp. – *Jag var ju tvungen att komma och höra på Reet* (som skulle hålla ett föredrag efter årsmötet).

Tre dagar innan han dog, kallade Henry till sig sina barn och gav dem detaljerade instruktioner om hur han ville ha sin begravning.

Vid begravningen i Röddinge kyrka 15 april officierade prosten Åke Appelgren. Då Åke fick prästtjänst i församlingen för 20 år sedan var Henry, som hade förtroendeuppdrag i både församlingen och pastoratet, med och anställd honom. Medverkade i begravningsakten gjorde även komminister Jonas Ahlner. Ni som var på jubileumsmötet i Röddinge minns garanterat Jonas. Han växte upp i gamla prästgården i Röddinge och kände naturligtvis Henry mycket väl. Han hade också varit klasskamrat med Henrys barn. När Jonas vid kistan talade till Henry gjorde han det med värme och humor som fick församlingen att skratta flera gånger. – Det hör man inte vid så många begravningar eller i så många kyrkor, men med Jonas Ahlner och i Röddinge händer det. Kyrkan var full. Någon räknade till 180 personer, långt fler än vad brandmyndigheten skulle tillåta. Förutom kransar och blomsteruppsättningar runt kistan och i koret var alla fönsternischer fyllda med blommor, och i hela mittgången mellan kor och sakristia låg en sträng av blomsterbuketter.

Musik och sång var viktiga komponenter i Henrys liv. Detta intresse har förts vidare till Henrys barn och barnbarn, och vid begravningen framförde barnbarnen Hanna och Joel Ekström en visa, *Vals till Henry*, vars text och musik Hanna skrivit.

Röddinge är tomt efter Henry, liksom

efter hans hustru Signe som gick bort för några år sedan. De båda var byns energikällor och sociala kitt. Otaliga är de föreningar som Henry och Signe startade och/eller var drivkrafter i: Röddinge skytteförening, Röddinge föreläsningssällskap, Röddinge idrottsförening, Röddinge bridgeklubb, Röddinge byalag, Röddinge kyrkliga sällskap och Röddinge Röda Kors krets. Henry har också haft många kommunala förtroendeuppdrag bl.a. i byggnadsnämnden och skolstyrelsen, varit ordförande i kyrkostämman, vice ordförande i pastoratskyrkoråd och kyrkogårdsnämnd, och han var kyrkvärd tills han slutade.

Henrys yrkesmässiga gärning var att bygga hus, liksom sin far blev han byggmästare. Sitt eget på Röddinges bästa tomt uppförde han själv, och otaliga är de hus i vår omgivning som han pekade ut för mig och berättat att han byggt eller renoverat. Yngste sonen Staffan har också blivit byggmästare, och samma håller på att ske med Staffans son Emil. Båda bor i Röddinge, så tronföljden i Röddinges Ekelundfamilj är tryggad. Det bör också nämnas att Staffan Ekelund nu är ordförande och älderman i Röddinge byalag.

Mest av allt saknar vi de positiva och omtänksamma människorna Henry och Signe. Signe som de sista åren, ofta i trätofflor, gick runt i byn för att sälja bingoletter och prata med folk, Henry och Signe som alltid gick hem till nyinflyttade bybor för att hälsa dem välkomna. Och så saknar vi kaffet, smörgåsarna och pratstunderna vid deras köksbord med utsikt mot dalen.

Och så kommer jag sakna de soliga sommarmorgnar då det vinande ljudet av Henrys cirkelsåg vittnade om en arbetsam, glad och varm människa som sågade upp ved.

Bengt Göran Hansson

Henry på trappan med sin katt – 27 januari 2016
(foto: Kerstin Ekström)